

det ganske klart, har man troet, at det var rigtigst at bele Vidraget. Udvalget har altsaa tiltraadt Forslaget, men paa en saadan Maade, at det bliver klart, hvori Forslaget er begrundet. De øvrige Forslag paa § 19 ere tiltraadte af Udvalget og stillede af Ministeren, og jeg finder ikke Anledning til at omtale dem med Undtagelse af et enkelt. Der er dog blandt disse øvrige Forslag paa § 19 et, som ikke er stillet af Ministeren, men af Udvalgets Flertal med Undtagelse af det cerede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Sage). Det er en Gjen ganger, nemlig Regtelsen til Reiser i Handelsens Interesse, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Blandt de andre Forslag er der et, nemlig det under Nr. 38, stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, om at hde 2,000 Kr. til Industriforeningens Tidsskrift. Man har tiltraadt det, fordi man erkjender, at Industriforeningen ved den Forbedring, den ønsker at lade Tidsskriftet blive til Del, virkelig vil kunne stifte en Del Nytte og navnlig gjøre Nytte for dem, der interessere sig for Kunstindustrien i Danmark, og det gjøre mange Menneſter, og deriblandt adskillige, som tjene deres Brød derved. Det er jo en Wei, som begynder at aabne sig. Men man har ment ved en Bemærkning i Betænkningen at gjøre dette Tilskud afhængigt af, at Industriforeningen satte en vis bestemt Pris for dette Tidsskrift for de Abbonnenter's Vedkommende, som ikke ere Medlemmer af Foreningen. De, der ere Medlemmer af Industriforeningen, faae Tidsskriftet for 2 Kr., de indenbys Iffemedlemmer faae det for 3 Kr., hvis jeg ikke feiler, og de udenbys Abbonnenter, som ikke ere Medlemmer, mente vi, burde faae det for 4 Kr. Efter hvad der imidlertid er os forebragt, vil denne Betingelse som Betingelse medføre temmelig store Vanskeligheder for Industriforeningen, der allerede ikke tjener, men tvertimod taber paa sit Tidsskrift, og nu altsaa, naar den vil gjøre de bethdelige Forbedringer, der ere tilfattede, navnlig ved, at man sørger for at faae farvede Illustrationer, vilde komme til at lide et hyderligere stort Tab derved. Samtidig er det ligeledes meddelt Udvalget, at det er en bestemt Hensigt hos Industriforeningens Bestyrelse at stræbe efter at komme ned til en saadan Lav Pris for de udenbys Abbonnenter af 4 Kr., men at det vil være uoverkommelig for den nu at tage Bevillingen med denne Forpligtelse som Betingelse for den, og derfor skal jeg paa Udvalgets Vegne erklære, at vi ikke fastholde denne Forpligtelse som Betingelse for, at Bevillingen gives, men at man i Tilfald til de Udtalelser, der ere komne fra Industrifor-

eningens Bestyrelse, venter, at den vil stræbe hen til dette Maal, og at man altsaa uden at stille noget egentlig Krav gaar ind paa, at Bevillingen gives.

Jeg skal derefter omtale de Poster i Betænkningen, hvortil der ikke slutter sig noget Vædringsforslag. Der er i Betænkningen Spalte 926—27 nævnt en Del Samraad, som jeg lidt nærmere skal forklare. Det første Samraad er om en Bevilling under Konto III A til Skovplantningens Fremme ogsaa i andre Egne af Landet end i Jylland. Bevillingen under Konto III A gjælder Hedefeststabet, hvis Virksomhed man ikke har ønsket at indskrænke ved at give Bevillingen Anvendelse paa et større Omraade af Landet, end den egentlig er bestemt til, men man har troet det rigtigst at reise Spørgsmaalet, om der ikke burde gives en lignende Bevilling til andre Dele af Landet, hvor der ligeledes trænges stærkt til Skovplantning, og vi have derfor opfordret Ministeren til at tage Spørgsmaalet og Sagens mislige Ordning under Overveelse. Ligeledes er der et Samraad nævnt under samme Nummer om en hensigtsmæssig Ledelse af Husmands Reiser. Bevillingen til dette Viemeds Opnaelse kom ind paa Finantsloven ved Initiativ fra Folkethingets Side ifjor, idet man ønskede, at Husmænd kunde faae Leilighed til at gjøre sig bekendte med en jærlig god Dyrkelse af Husmands lodder i de forskjellige Dele af Landet. Bevillingen er ogsaa bleven uddelt iaar, og jeg kan ikke sige Andet, end at den høitærede Minister har stillet sig loyalt til Sagen, men Resultatet har ikke været saa godt, som man kunde ønske det, og det er maaske sket ved, at Bevillingen noget er givet i Blinde, skjøndt mindre end man i og for sig kunde vente, idet Ministeren har taget Landhoforeningerne med paa Raad, og af disse faaet meget god Veiledning. Men der har været den uheldige Side ved Bevillingen, at den har været uddelt til de enkelte Husmænd hver for sig, saaledes at disse have maattet reise paa egen Haand derhen, hvor de nu syntes, at det var rigtigst at reise, saa at de have været uden Ledelse og Veiledning Derved er for det Første rimeligvis deres Reise bleven dyrere, end den behøvede at være, og for det Andet blev Resultatet, at der kom en Masse Husmænd nogenlunde paa en Gang til det samme Sted i Besøg hos en fordelagtig bekendt Husmand for at se paa hans Jord. Det har været til ikke ringe Uleilighed for disse enkelte, udpegede Mænd, som have maattet modtage det talrige Besøg, idet de saa godt som hele Sommeren havde Fremmede, og i alt Fald fik et langt større Besøg end de skjøttede om. Sagen kunde